

Received: June 20, 2025
Revised: September 3, 2025
Accepted: November 1, 2025

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

Learning Happiness Supporting Factors for Bangpleeratbamrung School Students,
Bang Phli District, Samut Prakan Province

ณพิชานันท์ เศรษฐวิญญู (Napitchanun Sawetwisut)¹

เพ็ญญา กุลนภาดล (Pennapha Koolnaphadol)²

E-mail: napitchanunn@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 686 คน โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีทั้งหมด 4 ปัจจัยดังนี้ ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู ด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง ด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง และด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.26) หากพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$,

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(Doctor of Philosophy Program in Counseling Psychology, Department of Research and Applied Psychology, Faculty of Education, Burapha University)

² รองศาสตราจารย์ประจำสาขาการวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(Associate Professor, Research and Applied Psychology, Faculty of Education, Burapha University)

S.D. = 0.29) รองลงมาเป็นด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.26, S.D. = 0.24) ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.01, S.D. = 0.25) และด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 2.76, S.D. = 0.29) ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ ความสุขในการเรียนรู้ ปัจจัยส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This research aimed to study the factors that promote happiness in learning of lower secondary school students at Bangplee Rat Bamrung School, Bangplee District, Samut Prakan Province. The sample group used in this research was lower secondary school students at Bangplee Rat Bamrung School, Bangplee District, Samut Prakan Province, academic year 2024, totaling 686 people using the sample size determination according to the table of Krejcie and Morgan (1970). The research instrument was questionnaire. Data were analyzed using percentages, means, and standard deviations.

The research results found that there were 4 factors that promoted happiness in learning in this study as follows: 1) Each child was accepted by friends and teachers; 2) Teachers were kind, sincere, and gentle to all children; 3) Children loved and were proud of themselves; and 4) Each child had the opportunity to choose to study according to their abilities and interests. Overall, the factors that promoted happiness in learning were all at a moderate level (\bar{x} = 3.23, S.D. = 0.26). When considering each aspect, it was found that Factors that promote happiness in learning in aspect 4) Each child has the opportunity to choose to study according to their aptitude and interests at a high level (\bar{x} = 3.91, S.D. = 0.29), followed by aspect 1) Each child is accepted by friends and teachers at a moderate level (\bar{x} = 3.01, S.D. = 0.25), aspect 2) Teachers are kind, sincere, and gentle to all children at a moderate level (\bar{x} = 3.26, S.D. = 0.24), and aspect 3) Children have love and pride in themselves at a moderate level (\bar{x} = 2.76, S.D. = 0.29). The results of this study can be used

as basic information for teachers and educational personnel to be a guideline for promoting happiness in learning effectively in the future.

Keywords: learning happiness, factors promoting learning happiness, lower secondary school students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างคนให้มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาสังคมและประเทศให้สามารถเข้าสู่โลกในยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งพัฒนาชีวิตผู้เรียนให้มีความสุขที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพปลอดพ้นจากการตกเป็นทาสของอบายมุข ได้ทำในสิ่งที่ตนสนใจตามความต้องการ สามารถเรียนรู้ให้รู้ความจริง บรรลุความดีความงาม มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และสามารถดำรงชีวิตพอเพียงร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีดุลยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) จึงเห็นได้ว่า การศึกษาของไทยมุ่งเน้นความสุขของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและไม่สามารถแยกความสุขจากการศึกษาได้ ดังคำพูดที่ว่า “หากไม่สามารถทำให้บุคคลมีความสุขได้ การศึกษาก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้” (กรมวิชาการ, 2541) และการเรียนรู้มีความสุขจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจ มีความคิด มีความรู้สึก รัก โกรธ เสียใจหรือดีใจ มีความประทับใจหรือสนใจสิ่งต่างๆ มีความสามารถเฉพาะตัว มีจุดเด่น จุดด้อยที่แตกต่างจากคนอื่น สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพทางความคิดและสติปัญญา มีความหวังในชีวิต มีความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ รู้จักตนเอง เห็นคุณค่าของชีวิตและความเป็นมนุษย์ของตนเองได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อจะได้ค้นพบความถนัดและความสามารถของตนเอง (ป.อ.ปยุต.โต, 2546)

แม้ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และยังผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์ของชาติ แต่ก็พบปัญหาว่า ผู้เรียนยังไม่มีความสุข (สตรีรัตน์ ศรีดาวเรือง, รพีพัฒน์ จันทนินทร และอรรถสิทธิ์ นิกรวัฒน์, 2562) จากการศึกษาและทบทวนปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนส่วนใหญ่ พบว่ามี 4 ปัจจัยหลักได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสุขภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนมีสุขภาพแข็งแรง ได้เรียนในวิชาที่ตนเองชอบ จะสามารถเรียนได้อย่างมีความสุข (สายทิพย์ แก้วอินทร์, 2548), การที่ผู้เรียนรู้จักการปรับตัว สามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุข (นัฐนรี ศรีชัย, 2564) 2) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับบุคคลอื่น เช่น ครอบครัว เพื่อน ครูและชุมชนที่อยู่อาศัยมีผลต่อความสุขในการเรียน (ภารดี ภัคดิโยธิน, 2560) รวมทั้ง

การมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุข (กิตติพงษ์ เรือนเพชร และคณะ, 2566) 3) ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนที่พบว่า รูปแบบการเรียนและวิธีการเรียนที่ไม่สนุกเน้นท่องจำเป็นหลักทำให้ผู้เรียนไม่มีความสุขและเบื่อการเรียน (กานต์ฤทัย ชลวิทย์, 2553) และ 4) ปัจจัยด้านครูทั้งพฤติกรรมและทักษะการสอนของครูหรืออาจารย์ เช่น บุคลิกของอาจารย์ที่มีความเอาใจใส่ การเข้าใจธรรมชาติของนักศึกษาทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน (ยุพา วงศ์สรสไตร และ วราภรณ์ ดิน้ำจืด, 2563) สอดคล้องกับแนวความคิดของ กิตติวดี บุญซื่อและคณะ (2540) พบว่า องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบด้วยกัน คือ 1) นักเรียนแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู 2) ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อนักเรียนทุกคน 3) นักเรียนเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา 4) นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ 5) บทเรียนสนุก แปลกใหม่ จูงใจให้ติดตาม และเข้าใจให้อยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองในสิ่งที่สนใจ และ 6) นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากปัจจัยที่มีผลต่อความสุขในการเรียนรู้ และแนวคิดองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ได้มีการสรุปและแบ่งเป็นความรู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่น ความรู้สึกต่อวิชาที่เรียน และความรู้สึกต่อตนเองในการเรียน โดยพบว่า ความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นเป็นความสุขในการเรียนรู้มากที่สุด รองลงมาคือความรู้สึกต่อวิชาที่เรียน และความรู้สึกต่อตนเองในการเรียน ดังนั้นการส่งเสริมองค์ประกอบความสุขในการเรียนรู้ทั้ง 6 องค์ประกอบ จะสามารถให้ผู้เรียนมีความสุข และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (ชนิษฐา บุญมาวงษา, 2561) การส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ให้นักเรียนจึงเป็นประโยชน์และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน (ภารดี ภัคดิโยธิน, 2560) แต่จากการทบทวนปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนไม่มีความสุขในการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาสุขภาพ ลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของผู้เรียน (สายทิพย์ แก้วอินทร์, 2548; ณัฐนรี ศรีชัย, 2564) รวมทั้งยังมีปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ครอบครัว และครูผู้สอนที่มีผลต่อความสุขในการเรียนของนักเรียน (กิตติพงษ์ เรือนเพชร และคณะ, 2566; ณัฐนรี ศรีชัย, 2564) จึงเห็นได้ว่าปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นมีผลต่อการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน และมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของ กิตติวดี บุญซื่อและคณะ (2540) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ทราบปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ไปสู่การวางแผนการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อนำเสนอการวางแผนส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

นิยามศัพท์

ความสุขในการเรียนรู้ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความพึงพอใจในการเรียน มีความสนใจ มีความชื่นชอบ มีความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นทุกครั้งที่มีการดำเนินการเรียนการสอน และมีความมุ่งมั่นทำตามเป้าหมายได้สำเร็จ รวมทั้งนักเรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ปัจจัยส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ หมายถึง ปัจจัยที่ช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนดำเนินไปอย่างมีความสุขได้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ (กิตติยวดี บุญเชื้อ และคณะ, 2540) ได้แก่ 1) เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู 2) ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง 3) เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา และ 4) เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาสามารถนำปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดแผนการเรียนที่นำไปสู่การเพิ่มความสุขในการเรียนรู้ได้
2. เพื่อให้เกิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในโรงเรียนโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,721 คน

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 686 คน แล้วใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมต้นมีทั้งหมด 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนประกอบไปด้วย 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นมัธยมศึกษา และระดับผลการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง เขตบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สร้างขึ้นจากสังเคราะห์กรอบแนวคิดองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ของ กิตติยวดี บุญเชื้อและคณะ (2540) ร่วมกับการทบทวนแบบสอบถามเกี่ยวกับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี ของ ชนิษฐา บุญมาวงษา (2561) แบบสอบถามมีทั้งหมด 24 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ตามองค์ประกอบความสุขในการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิด โดยแต่ละด้านมีข้อคำถามด้านละ 6 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) จากคะแนน 1 ถึง 5 ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ได้มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมให้เลือกรับตามความถนัด มีความเหมาะสมของภาษาและความชัดเจนของเนื้อหาตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่มีความใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วคำนวณหาความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ทำการชี้แจงครูประจำชั้น และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัยและการสรุปผลโดยภาพรวมเพื่อปกป้องสิทธิของนักเรียน หลังจากการตอบแบบสอบถามเสร็จจึงได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย หากผู้เข้าร่วมวิจัยต้องการออกจากการศึกษาสามารถออกได้ทุกเมื่อโดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวผู้เข้าร่วมวิจัย

3. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยถูกนำเสนอโดยภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 64.00 เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 14 ปี มากที่สุดร้อยละ 33.20 โดยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.20 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวนเท่าๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 32.90 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.50

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 ปัจจัย ดังนี้

1. เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู
2. ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง
3. เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง
4. เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.26) หากพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ด้านที่ 4 คือ เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.29) รองลงมาเป็น ด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.24) ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.25) และด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู	3.01	0.25	ปานกลาง
2. ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง	3.26	0.24	ปานกลาง
3. เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง	2.76	0.28	ปานกลาง
4. เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ	3.91	0.29	มาก
รวม	3.23	0.26	ปานกลาง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู พบว่า ปัจจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1.1 ฉันไม่มีสิทธิเป็นตัวของตัวเอง ต้องทำตามครูอย่างเดียวเท่านั้น ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.37) และข้อที่ 1.4 เป็นความโชคดีของฉันที่มีโอกาสที่จะเรียนอะไรก็ได้ตามใจชอบ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 1.6 ฉันได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.05) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 1.2 เพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นของฉัน ($\bar{x} = 1.93$, S.D. = 0.34), ข้อที่ 1.3 ฉันมีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ($\bar{x} = 1.93$, S.D. = 0.35) และข้อที่ 1.5 ฉันต้องการร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี และมีความหวังในชีวิต ($\bar{x} = 1.94$, S.D. = 0.03) อยู่ในระดับน้อย ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู

ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.1 ฉันไม่มีสิทธิเป็นตัวของตัวเอง ต้องทำตามครูอย่างเดียวเท่านั้น	4.24	0.37	มากที่สุด
1.2 เพื่อนๆ ยอมรับความคิดเห็นของฉัน	1.93	0.34	น้อย
1.3 ฉันมีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด	1.93	0.35	น้อย
1.4 เป็นความโชคดีของฉันที่มีโอกาสที่จะเรียนอะไรก็ได้ตามใจชอบ	4.24	0.37	มากที่สุด
1.5 ฉันต้องการร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี และมีความหวังในชีวิต	1.94	0.03	น้อย
1.6 ฉันได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูอย่างสม่ำเสมอ	3.81	0.05	มาก
รวม	3.01	0.25	ปานกลาง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง พบว่าปัจจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2.1 ฉันจะมีความสุขเมื่อได้เรียนกับครูที่เข้าใจฉัน ร่วมคิดไปกับฉัน สามารถจูงใจฉันให้ตื่นตัวไปกับบทเรียน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.36), ข้อที่ 2.5 เวลาที่ฉันได้เรียนกับครูที่ใจดี เป็นมิตร และอ่อนโยน ฉันจะมีความสุข ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.37) และข้อที่ 2.6 ฉันถูกบังคับให้เรียนหนังสือ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.33) อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 2.2 ครูที่มีรูปแบบการสอนแบบท่องจำ แบบเดิมๆ ฉันจะมีความสุขเวลาเรียน ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.06) อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 2.4 ฉันรู้สึกเครียดในการเรียนทุกครั้ง ($\bar{x} = 1.87$, S.D. = 0.34) อยู่ในระดับน้อย และข้อที่ 2.3 ครูไม่จำเป็นต้องหากิจกรรมที่ทำให้ฉันสนุก เพราะไม่ว่าอย่างไรฉันก็มีความสุขในการเรียน ($\bar{x} = 1.62$, S.D. = 0.03) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง

ด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.1 ฉันจะมีความสุขเมื่อได้เรียนกับครูที่เข้าใจฉัน ร่วมคิดไปกับฉัน สามารถจูงใจฉันให้ตื่นตัวไปกับบทเรียน	4.30	0.36	มากที่สุด
2.2 ครูที่มีรูปแบบการสอนแบบท่องจำ แบบเดิมๆ ฉันจะมีความสุขเวลาเรียน	3.16	0.06	ปานกลาง
2.3 ครูไม่จำเป็นต้องหากิจกรรมที่ทำให้ฉันสนุก เพราะไม่ว่าอย่างไรฉันก็มีความสุขในการเรียน	1.62	0.03	น้อยที่สุด
2.4 ฉันรู้สึกเครียดในการเรียนทุกครั้ง	1.87	0.34	น้อย
2.5 เวลาที่ฉันได้เรียนกับครูที่ใจดี เป็นมิตร และอ่อนโยน ฉันจะมีความสุข	4.22	0.37	มากที่สุด
2.6 ฉันถูกบังคับให้เรียนหนังสือ	4.41	0.33	มากที่สุด
รวม	3.26	0.24	ปานกลาง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง พบว่า ปัจจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.28) หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 3.6 ฉันคิดว่าการทำงานกลุ่มหรือทำกิจกรรมกับเพื่อน เป็นสิ่งที่น่าเบื่อและไม่มีความสุข ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.03) อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 3.3 ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.44) อยู่ในระดับมาก ข้อที่ 3.2 ฉันยอมรับจุดด้อยของตนเองและคิดหาวิธีปรับปรุงแก้ไขตนเอง ฉันจะมีความสุข ($\bar{x} = 2.19$, S.D. = 0.04) อยู่ระดับในปานกลาง ข้อที่ 3.1 ความสุขเวลาเรียนจะเกิดขึ้นได้เมื่อนฉันได้แสดงความสามารถที่ตนเองถนัด ($\bar{x} = 1.87$, S.D. = 0.34) ข้อที่ 3.4 ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ($\bar{x} = 2.09$, S.D. = 0.43) และข้อที่ 3.5 ฉันรู้สึกภูมิใจในตนเองเวลาทำงานที่ครุ มอบหมายได้สำเร็จ ($\bar{x} = 1.949$, S.D. = 0.41) อยู่ในระดับน้อย ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง

ด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.1 ความสุขเวลาเรียนจะเกิดขึ้นได้เมื่อนฉันได้แสดงความสามารถที่ตนเองถนัด	1.87	0.34	น้อย
3.2 ฉันยอมรับจุดด้อยของตนเองและคิดหาวิธีปรับปรุงแก้ไขตนเอง ฉันจะมีความสุข	2.19	0.04	ปานกลาง
3.3 ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน	4.12	0.44	มาก
3.4 ฉันรู้สึกภูมิใจในตนเองเวลาทำงานที่ครุมอบหมายได้สำเร็จ	1.94	0.41	น้อย
3.5 ฉันคิดว่าการทำงานกลุ่มหรือทำกิจกรรมกับเพื่อน เป็นสิ่งที่น่าเบื่อและไม่มีความสุข	4.37	0.03	มากที่สุด
รวม	2.76	0.28	ปานกลาง

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ พบว่า ปัจจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.29) หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 4.2 ครูควรส่งเสริมให้ฉันได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.45) ข้อที่ 4.3 ฉันคิดว่า การได้เรียนหรือทำงานที่มอบหมายที่เราชอบ ฉันจะมีความสุข ($\bar{x} = 4.32$, S.D. =

0.03) และข้อที่ 4.5 ถ้าเป็นวิชาที่ฉันชอบ ฉันจะทำความเข้าใจในเนื้อหา ก่อนเรียนเสมอ ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 4.4 เวลาที่ฉันทำสิ่งที่เราถนัดหรือสนใจ ฉันไม่ต้องใส่ใจ ไม่ต้องมุ่งมั่น เดี่ยวผลก็ประสบความสำเร็จเอง ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.43) และข้อที่ 4.6 ทุกครั้งที่เรียนวิชาที่ฉันไม่ชอบ ฉันจะรู้สึกเบื่อ ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.47) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ 4.1 ฉันคิดว่า เด็กทุกคนไม่ต้องค้นหาความสามารถของตนเอง มาเรียนแต่ละวันแล้วกลับบ้านก็พอ ($\bar{x} = 2.20$, S.D. = 0.03) อยู่ในระดับน้อย ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

ด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
4.1 ฉันคิดว่า เด็กทุกคนไม่ต้องค้นหาความสามารถของตนเอง มาเรียนแต่ละวันแล้วกลับบ้านก็พอ	2.20	0.03	น้อย
4.2 ครูควรส่งเสริมให้ฉันได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ	4.25	0.45	มากที่สุด
4.3 ฉันคิดว่า การได้เรียนหรือทำงานที่มอบหมายที่เราชอบ ฉันจะมีความสุข	4.32	0.03	มากที่สุด
4.4 เวลาที่ฉันทำสิ่งที่เราถนัดหรือสนใจ ฉันไม่ต้องใส่ใจ ไม่ต้องมุ่งมั่น เดี่ยวผลก็ประสบความสำเร็จเอง	4.20	0.43	มาก
4.5 ถ้าเป็นวิชาที่ฉันชอบ ฉันจะทำความเข้าใจในเนื้อหา ก่อนเรียนเสมอ	4.35	0.37	มากที่สุด
4.6 ทุกครั้งที่เรียนวิชาที่ฉันไม่ชอบ ฉันจะรู้สึกเบื่อ	4.14	0.47	มาก
รวม	3.91	0.29	มาก

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู ด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง ด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง และด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 4 เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง

12-15 ปี ถือเป็นวัยรุ่นเป็นวัยที่ก้าวสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ และมีความกดดันทางอารมณ์ที่รุนแรง มีการแสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา พร้อมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงในร่างกายอย่างมาก มีสภาวะทางอารมณ์ไม่คงที่ และมีความสับสนเกี่ยวกับตนเอง (Dworetzky, 1985) และยังมีตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความเชื่อมั่นว่าความคิดของตนเองถูกต้อง ไม่ชอบการบังคับ และไม่เชื่อคำพูดของคนอื่น (อุสา สุทธิสาคร, 2559) ปัจจัยย่อยที่เสริมสร้างความสุขในด้านนี้ พบว่า เด็กจะมีความสุขเมื่อได้เรียนวิชาที่ชอบ ได้เรียนหรือทำงานที่มอบหมายที่เด็กชอบ และครูควรส่งเสริมให้เด็กได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เวลาที่เด็กทำสิ่งที่พวกเขาถนัดหรือสนใจ จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้ หากเรียนวิชาที่เด็กไม่ชอบจะรู้สึกเบื่อ และเด็กไม่เห็นด้วยหากมาเรียนแล้วไม่ต้องค้นหาความสามารถของตนเอง มาเรียนแต่ละวันแล้วกลับบ้านก็พอ ดังนั้น การที่เด็กสามารถได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ทำให้เด็กได้ค้นพบความสามารถของตนเองที่ซ่อนเร้นและรอการพัฒนาอยู่ เด็กจะมีกำลังใจเรียนและใส่ใจ มุ่งมั่นจนประสบผลสำเร็จและเกิดความสุขในการเรียนรู้ของตนเองและคนรอบข้าง นอกจากนี้การที่ทำให้เด็กมีความสุขยังสามารถลดการเกิดความรู้สึกมีปมด้อย และอยากจะทำอะไรด้วยวิธีการที่ผิด เช่น ทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว ทำผิดกฎระเบียบต่างๆ เป็นต้น (กิตติวดี บุญชื้อ และคณะ, 2540)

ส่วนปัจจัยที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ในด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านที่ 2 ครูมีความเมตตา จริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึงอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยย่อยที่เสริมสร้างความสุขในด้านนี้ พบว่า เด็กกลุ่มนี้มีความรู้สึกถูกบังคับให้เรียนหนังสือ เด็กจะมีความสุข เมื่อพวกเขาได้เรียนกับครูที่เข้าใจ ร่วมคิดไปกับเด็ก สามารถจูงใจให้ตื่นตัวไปกับบทเรียน เด็กจะมีความสุขที่ได้เรียนกับครูที่ใจดี เป็นมิตร และอ่อนโยน และครูจำเป็นต้องหากิจกรรมที่ทำให้เด็กสนุก ถึงจะส่งเสริมให้เกิดความสุขในการเรียน ด้านที่ 1 เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยย่อยที่เสริมสร้างความสุขในด้านนี้ พบว่า เด็กกลุ่มนี้คิดว่าพวกเขาไม่มีสิทธิเป็นตัวของตัวเอง ต้องทำตามครูอย่างเดียวนั่น จึงต้องการโอกาสที่จะเรียนอะไรก็ได้ตามใจชอบ ต้องการมีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด เด็กต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูอย่างสม่ำเสมอ แต่กลับคิดว่าเพื่อนๆ ไม่ค่อยจะยอมรับความคิดเห็นของตน และด้านที่ 3 เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยย่อยที่เสริมสร้างความสุขในด้านนี้ พบว่า เด็กคิดว่าการทำงานกลุ่มหรือทำกิจกรรมกับเพื่อน เป็นสิ่งที่น่าเบื่อและไม่มีความสุข และคิดว่าไม่จำเป็นต้องปรับตัวให้อยู่ในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน และไม่มีความสุขเวลาเรียนหากจะต้องแสดงความสามารถที่ตนเองถนัด

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และการจัดกลุ่มเพื่อนที่แน่นแฟ้น ต้องการการยอมรับของเพื่อน และพยายามสร้างเอกลักษณ์ส่วนตัวโดยการค้นหาความหมายในชีวิต (เพ็ญญา กุลนภาดล, 2560; อุสา สุทธิสาคร, 2559) ดังนั้น การที่เด็กได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครูส่งผลให้เด็กมีความสุขในการเรียนรู้ ดังที่ กิตติวดี บุญชื้อ และคณะ (2540) ได้กล่าวว่า การที่นักเรียนแต่ละคนได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์ที่มีหัวใจและสมอง มีสิทธิที่จะเป็นตัวของตัวเองที่ไม่เหมือนใคร มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

มีความคิด มีความสนใจในสิ่งต่างๆ มีความรู้ สีกรัก โกรธ เสียใจ หรือดีใจ มีความสามารถเฉพาะ มีจุดเด่น จุดด้อย ที่ต่างไปจากคนอื่น ๆ มีสิทธิ์ได้รับการปฏิบัติจากผู้ใหญ่อย่างมนุษย์คนหนึ่งส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ นอกจากนี้ลักษณะของครูผู้สอนที่มีความเมตตา จริ่งใจ และอ่อนโยนต่อเด็กส่งผลให้เด็กเกิดความสุขในการเรียนรู้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของยุวดี ชูจิตต์ (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพพบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ที่มีความสุขมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.593

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้ครูหรือบุคลากรทางการศึกษาสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียนและยอมรับตัวตนของนักเรียนแต่ละคนเพื่อให้เด็กเกิดความสุขในการเรียนรู้
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มาวางแผนพัฒนาการส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองเพื่อนำไปสู่การเกิดความสุขในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมตอนต้นแยกเป็นชั้นปีและระดับการศึกษาเพื่อนำผลมาวิเคราะห์และให้การพัฒนาการเรียนการสอนตรงกับแต่ละชั้นปี
2. ควรเพิ่มตัวแปรข้อมูลทั่วไป เช่น รายได้ของครอบครัว ความสัมพันธ์ของครอบครัว ความเครียดของนักเรียน เป็นต้น เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนรู้
3. ควรติดตามผลของความสุขในการเรียนรู้ในระยะยาว เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมทางลบ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2541). รายงานการวิจัยการสำรวจความเป็นไปได้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนของกรมวิชาการ. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารยุทธศาสตร์ และบูรณาการการศึกษา พ.ศ. 2552. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- กิติพงษ์ เรือนเพ็ชร, สุภิสรา ขำอเนก, ยุวดี งอมสงัด, อภิสรากรรณ์ หิรัณย์วิชัยกุล และศิริลักษณ์ สุวรรณวงษ์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์. วารสารศูนย์อนามัยที่ 9, 17(3), 797-810.

- กิตติยวดี บุญเชื้อ, ปิตินันท์ สุทธาร, สุนทร ช่วงสุนิช และวิภา ตันจุลพงศ์. (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา. กานต์ฤทัย ชลวิทย์. (2553). *การวิเคราะห์แบบการเรียนรู้ ความสุขในการเรียน และทักษะการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น* [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/34799>
- ชนิษฐา บุญมาวงษา. (2561). *ความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี* [งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/7689>
- นัฐนรี ศรีชัย. (2564). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง* [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์].
- พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต). (2546). *วิธีสู่สันติภาพ*. สหธรรมิก.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2547). *ธรรมานุญชีวิต* (พิมพ์ครั้งที่ 3). การศาสนาสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- เพ็ญญา กุลนภาดล. (2560). *การให้การปรึกษาวัยรุ่น*. ประยูรสาส์นไทย.
- ภารดี ภักดีโยธิน. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2* [ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ยุพา วงศ์โรตร และวารภรณ์ ดีน้ำจืด. (2563). *ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต*. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 13(1): 43-57.
- ยุวดี ชูจิตต์. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*. ใน *รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการครั้งที่ 8* (หน้า 559-566). มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พิมพ์ดี.
- สายทิพย์ แก้วอินทร์. (2548). *การเรียนรู้ที่มีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์)* (รายงานการวิจัย). คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สตรีรัตน์ ศรีดาวเรือง, รพีพัฒน์ จันทนินทร, และอรรณณิณี นิกรวัฒน์. (2562). ความสุขในการเรียนของ
นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา. ใน *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ "การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และ
ด้านสังคมศาสตร์" ครั้งที่ 3* (หน้า 1093–1104). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

อุสา สุทธิสาคร. (2559). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. ห้างหุ้นส่วนสามลดา.

Dworetzky. (1985). *Child Psychology* (4thed.). Prentice-Hall.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

Ovalle, H., Nussbaum, M., Claro, S., Espinosa, P., & Alvares, D. (2024). Happiness at school
and its relationship with academic achievement. *Education Sciences*, 14(12), 1321.
<https://doi.org/10.3390/educsci14121321>